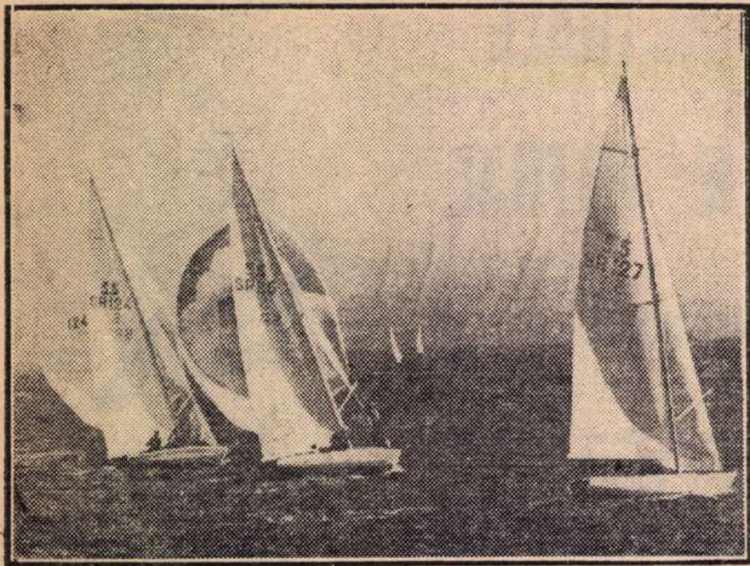

Cei mai buni iahtmani din Uniunea Sovietică s-au întrecut recent pe apele golfului Sevastopol, în Marea Neagră. Fotografia de mai sus prezintă ambarcațiunile de clasa „5,5" în timpul întrecerii

Foto: TASS

Baschetbalistele noastre concurează la Messina

ROMA, 17 (Agerpres). — La Messina a început un turneu internațional de baschet la care participă selecționatele feminine ale Franței, Iugoslaviei, României, Ungariei și Italiei.

În prima zi, Franța a învins Italia cu 46—32 (21—17), iar Ungaria a dispus de Iugoslavia cu scorul de 72—69 (37—34). Echipa României a avut zi liberă.

În ziua a doua, reprezentativa României a întîlnit echipa Franței. Victoria a revenit baschetbalistelor franceze cu scorul de 52—49 (30—25). Selecționata Ungariei a întrecut cu scorul de 49—30 (23—16) echipa Italiei.

A ÎNCEPUT CAMPIONATUL MONDIAL UNIVERSITAR DE ȘAH

La Harrachow (Cehoslovacia) au început întrecerile celei de-a XIII-a ediții a campionatului mondial universitar de șah pe echipe (masculin). În grupa a V-a, în care participă și echipa României, în prima rundă s-au înregistrat rezultatele: România — S.U.A. 2—2, Cuba — Islanda 1—2 (1). Alte rezultate: grupa I: Irlanda — U.R.S.S. 0—4, Olanda — R.D.G. 1—3; grupa a II-a: Bulgaria — Cehoslovacia $1\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$; Finlanda — Belgia $\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$ (2); grupa a III-a: Iugoslavia — Ungaria 3—0 (1); grupa a IV-a: Danemarca — Austria $2\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$

RUGBIȘTII DE LA RAPID ÎN CEHOSLOVACIA

PRAGA. — În meci amical, echipa de rugbi Rapid București a întîlnit formația Sokol. Rezultat: 6—6 (3—3).

„MONDIALELE" DE SCRIMĂ AU LUAT SFÎRȘIT

MONTREAL 17 (Agerpres). — S-au încheiat campionatele mondiale de scrimă. Proba de spadă pe echipe a fost cîștigată de echipa U.R.S.S. care a întrecut în finală cu 7—5 formația Franței. Pe locurile următoare s-au clasat: Ungaria, Suedia, Polonia și Austria.

RECORD MONDIAL EGALAT PE 110 m g.

La Minneapolis (S.U.A.), atletul american Earl McCulloch a egalat recordul mondial în proba de 110 mg.: 13,2. Pînă acum, doi atleți au realizat această performanță: Martin Lauer (R.F.G.) în 1959 și Lee Calhoun (S.U.A.) în 1960.

● **La Londra, atletul englez John Boulter a egalat recordul Europei pe 880 yarzi: 1:47,3 (recordul european aparține atletului vest-german Franz Josef Kemper).**

W. BUNGERT ÎNVINGĂTOR LA DÜSSELDORF

Proba de simplu bărbați din cadrul turneului internațional de tenis de la Düsseldorf a revenit jucătorului vest-german Wilhelm Bungert, care în finală a dispus cu 6—1, 2—6, 6—3, 6—3 de compatriotul său Ingo Buding.

● Echipa de fotbal (tineret) a Bulgariei a învins cu 5—0 (2—0) formația daneză Avarta. Întîlnirea a avut loc la Sofia.

„CUPA EUROPEI" LA ATLETISM

Reprezentativele feminine a 17 țări au participat la întrecerile din cadrul celor trei grupe semifinale ale „Cupei Europei" la atletism.

DRESDA 17 **(Agerpres).** — În localitate s-au întîlnit echipele Bulgariei, Olandei, Italiei, R. D. Germane și Ungariei. Au obținut calificarea pentru finala de la Kiev (15 septembrie) formațiile **R.D.G. (45 p) și Ungariei (39 p).** Cîteva rezultate: **100 m:** Heldt (U) 11,5; **200 m:** Toth (U) 23,9; **800 m:** Pöhlitz (R.D.G.) 2:05,1; **80 mg:** Jalota (B) 11,0; **lungime:** Loehnert (R.D.G.) 6,30; **înălțime:** Schmidt (R.D.G.) 1.76; **greutate:** Gummel (R.D.G.) 17,68 — nou record; **disc:** Illgen (R.D.G.) 57,96; **suliță:** Schultze (R.D.G.) 50,97.

WUPPERTAL 17 **(Agerpres).** — Echipele **Poloniei** și **R. F. a Germaniei**, clasate pe primele două locuri, și-au asigurat calificarea pentru competiția finală. Cele mai bune rezultate: **100 m:** Kirszenstein (P) 11,4; **400 m:** Henning (R.F.G.) 54,3; **800 m:** Nicolici (Iugoslavia) 2:05,9; **80 mg:** Schell (R.F.G.) 10,8; **lungime:** Kirszenstein (P) 6,37; **disc:** Westermann (R.F.G.) 55,71; **suliță:** Jaworska (P) 53,73. **Clasamentul general:** 1. Polonia 55 p, 2. R.F. a Germaniei 54 p, 3. Cehoslovacia 38 p, 4. Franța 37 p, 5. Iugoslavia 25 p, 6. Austria 22 p.

Cea de a treia semifinală s-a desfășurat luni seara pe stadionul Bislet din Oslo. În capitala Norvegiei au concurat atletele din U.R.S.S., Anglia, Suedia, Norvegia, Danemarca și România. Ora tîrzie la care au început întrecerile (în Norvegia este... zi polară!) nu ne îngăduie să vă prezentăm astăzi rezultatele obținute.

Juniorii și marile performanțe atletice

Franz Iosef Kemper nu împlinise încă vîrsta de 21 de ani, cînd în finala campionatului de atletism al R.F.G., în august anul trecut, a parcus 800 m în 1:44,9, stabilind un nou record european. Vechiul record aparținuse belgianului Roger Moens (1:45,7) și era unul din recordurile europene cele mai vechi. În același an, Kemper a alergat distanța de 1 000 metri în 2:16,2 repetînd recordul mondial al lui Jürgen May (R.D.G.).

Exemplele furnizate de Jim Ryun (19 ani), Vera Nicolic și Kemper confirmă în mod elocvent faptul că în prezent performanțele înalte la probele de semifond sînt, din ce în ce mai mult, și pe măsura juniorilor. Trebuie să subliniem, însă, că perioada de pregătire a alergătorilor de înaltă clasă nu s-a redus. Într-o serie de țări o atenție tot mai mare se acordă educației fizice și sportive a copiilor și adolescenților. Bineînțeles că perfecționarea metodelor de antrenament joacă în ultimă instanță rolul primordial.

Sub influența antrenamentului alergătorilor din Noua Zeelandă (P. Snell, J. Davies și alții) în multe țări a crescut considerabil efortul la antrenament, atît în ceea ce privește volumul cît și intensitatea. În prezent, o importanță mare în pregătirea alergătorilor este acordată corelației dintre antrenamentul aerob (antrenamentul de rezistență generală) și anaerob (rezistență în regim de viteză). Desigur, nu există însă o rețetă unică. Planificarea antrenamentului alergătorilor de clasă internațională are în continuare un caracter individual și se face ținîndu-se seama de datele fizice și de gradul de antrenament al diferiților sportivi. Aceasta mai depinde și de principalele sarcini ale sezonului sportiv respectiv.

Kemper, de pildă, spune următoarele: **„Eu tind să continui cît mai mult antrenamentul aerob și numai în luna aprilie încep să diferențiez antrenamentul, incluzînd pe cel anaerob. În perioada pregătitoare, raportul procentual de lucru aerob și anaerob reprezintă aproximativ 80 și 20 la sută. În perioada competițională — dimpotrivă. Numai 20 la sută din lucrul de antrenament se desfășoară în condiții aerobe și 80 la sută în cele anaerobe".**

Felice Gimondi a pierdut minute prețioase în Pirinei

Primul contact al „Turului Franței" cu munții Pirinei (etapa a XVI-a: Toulouse — Luchon, 188 km) a produs modificări importante în clasamentul general. A cîștigat spaniolul Manzaneque în 5 h 38:19 urmat de compatriotul său Jimenez în 5 h 39:42 și apoi plutonul condus de Janssen (Olanda) — și cuprinzînd pe liderul cursei, francezul Pingeon — în 5 h 42:39. Deținătorul tricoului galben este urmat acum la numai 2:03 de Jimenez. Urmează: Letort la 4:05, Balmamion la 5:48, Aimar la 7:0,2. Italianul Gimondi a pierdut minute prețioase, fiind acum la 15:50 de lider.

Eșec la Rostock
Echipa noastră masculină de volei (tineret) pe locul cinci

Turneul internațional de volei deschis reprezentativelor masculine de tineret, desfășurat în orașul Rostock din R. D. Germană, a luat sfîrșit cu victoria echipei Bulgariei. Echipa țării noastre, care în ultimele două meciuri susținute a învins selecționatele Poloniei și Iugoslaviei cu 3—1 (11, 8, —13, 10) și, respectiv, cu 3—2 (12, —12, 15, —10, 10), a ocupat locul V în clasamentul competiției. Ordinea finală a echipelor participante la turneul de volei din R. D. Germană este următoarea: **1. Bulgaria, 2. Cehoslovacia, 3. Ungaria, 4. R. D. Germană, 5. România, 6. Iugoslavia, 7. Cuba, 8. Polonia.**

Adio, „mister Tom"!

În primăvara anului 1959, în vechiul port breton St. Brieuc debarca un tînăr înalt, slab, cu ochi visători. Într-o mînă ținea o bicicletă, într-alta o valiză uriașă de carton. Localnicii, curioși, crezînd că aduce ceva de vînzare, l-au întrebat ce are în valiză. Surîzînd enigmatic, băiatul le-a răspuns: „idealuri"... TOM SIMPSON, fiindcă despre el este vorba, lăsase Yorkshire-ul natal și plecase în Franța să se facă ciclist la școala lui Louison Bobet. Idealul său era să ajungă campion mondial, să reediteze pe șosea performanțele faimosului pistard englez Reg Harris. Răbdător și tenace, Simpson a izbutit devenind repede, prin situația sa neobișnuită, un personaj pitoresc, căutat de organizatori, simpatizat de cicliști pentru sinceritatea și firea sa veselă. După șase luni de ucenicie, în 1959, prezent la startul campionatului mondial de la Zandvoort, lansa evadarea decisivă cu Darrigade, Ronchini, Fore. S-a clasat al 4-lea. „Într-o zi voi fi și eu campion mondial" — spunea. Unii au rîs. Și totuși, în 1965, pe circuitul de la San Sebastian, Simpson devenea campion al lumii la fond.

Talentul, calitățile lui de rezistență, suplețea sa (era înalt de 1,82 m la 67 kg) și, în sfîrșit, ambiția și perseverența l-au proiectat pe firmamentul sportului cu pedale. Era o vedetă. Adoptîndu-l, lumea ciclismului profesionist îi cerea însă să-i accepte legile sale aspre. Simpson trebuia să se încovoaie nu numai pe bicicletă, dar și în fața acelora care treceau cu interesele dincolo de ideea de sport. Într-o suită de declarații făcute ziarului „Daily Mail" *(în anul 1965),* *Simpson spunea fără înconjur că* toți cicliștii profesioniști sînt nevoiți să se dopeze pentru a ține trena, pentru a cîștiga curse și a-și menține locul în echipe. *Mulți dintre ei plăteau să li se înlesnească victoria într-o cursă sau alta. Corupția și combinațiile sînt acolo ceva obișnuit. În lumea prea tolerantă a ciclismului profesionist mărturisirile sale au produs iritare și panică. A fost obligat să le retracteze. Vîrtejul l-a prins din nou. Succesul îl amețea. Exacerbarea orgoliului îl făcea să se suprasolicite, atunci cînd simțea iminența primejdiei. Ce s-a întîmplat pe serpentinele calcinate ale muntelui Ventoux, acolo unde s-a prăbușit fără a ști că nu-și va mai revedea niciodată soția și cele două fetițe? Nimeni nu poate ști...*

Cei care l-au văzut cu cîteva minute înainte de accident, declară că nu și-au imaginat vreodată că un om este în stare să sufere atîta. Simpson putea să abandoneze, să ceară ajutor. Dar el era în pluton cu Gimondi, Jimenez, Aimar, Poulidor. Dorea cu prea multă ardoare victoria. Ca și Jolly, Ockers, Danguillaume, englezul Simpson a murit pe cîmpul dur de bătălie al curselor cicliste profesioniste. Adio „mister Tom"!...

I. G.

DE CE AU PIERDUT ECHIPELE NOASTRE REPREZENTATIVE DE HANDBAL ATÎT DE CATEGORIC JOCURILE CU SELECȚIONATELE IUGOSLAVIEI?

Echipele noastre reprezentative de handbal au ocupat locurile secunde în tradiționalele competiții „Trofeul Tasmaidan" și „Trofeul Zagreb", pe care Federația iugoslavă le organizează în fiecare an, invitînd, alternativ la Belgrad și Zagreb, naționale masculine și feminine consacrate. In acest sens, nici ediția de anul acesta nu a făcut excepție. Alături de formațiile țării gazdă (care de altfel, au cîștigat fără echivoc ambele turnee și care, la băieți, dar, mai ales la fete trebuie considerate ca făcînd parte din „marile puteri" ale handbalului mondial contemporan), au fost prezente — enunțate în ordinea clasării lor — România, R.F. a Germaniei, Bulgaria (m) și România, R.P. Ungară și R.P. Polonă (f).

Avînd în vedere faptul că pentru echipele noastre obiectivul principal a fost verificarea și rodarea elementelor tinere, recent titularizate și nicidecum ocuparea locului I cu orice preț, cît și realitatea că au fost învinse (în luptă directă și în clasament) adversare de renume (R.F.G. la băieți și R.P.U. la fete, prezentă cu formația completă, cu care a cucerit titlul mondial), am fi putut să ne declarăm mulțumiți, dacă...

Dacă nu ar fi existat cele două eșecuri îngrijorătoare în fața Iugoslaviei (15—28 la băieți și 5—13 la fete), cărora nu li se poate găsi nici o justificare! „Avantajul terenului", „momentele psihologice", nu pot sta în picioare și nu pot constitui o scuză pentru nimeni! Ambele echipe „au căzut" și apoi au abandonat lupta pentru un rezultat, măcar onorabil! Această „resemnare" este condamnabilă și trebuie să dispară din concepția sportivilor noștri, cu atît mai mult cu cît handbalistele și handbaliștii români au fost întotdeauna exemple de dîrzenie, perseverență și abnegație!

Ceea ce ne-a afectat cel mai mult în partidele cu Iugoslavia a fost numărul de goluri primite (28 !!! la băieți și 13 !! la fete) și, deci, extrem de slabul randament în apărare! Să nu uităm, însă, că în handbal jocul defensiv este deseori condiționat și de eficiența atacului și, mai ales, de felul cum o echipă știe să „asigure mingea" în fazele ofensive, cum știe s-o păstreze sau, mai precis, să nu o cedeze prea repede adversarului. In această privință formațiile noastre au „păcătuit" grav: ratărilor din situații favorabile li s-au adăugat lipsa de răbdare și calm tactic, pripeala și imprecizia dovedită în aruncările la poartă, înainte ca atacurile să fie judicios construite și bine pregătite în cadrul așa-zisei „faze a treia". Proporțional cu scorurile, mingea a fost — ca timp — de aproximativ două ori mai mult în posesia adversarilor, decît în stăpînirea echipelor noastre.

Toate acestea, desigur, nu sînt numai consecințele unor deficiențe privind maturitatea și gîndirea în joc.

Aici este cazul să arătăm că jucătorii și jucătoarele care alcătuiesc în momentul de față loturile noastre nu au atins (unii, nici pe departe) acel grad de tehnicitate, acea valoare fizică și acea capacitate psihică, care au făcut din precursorii lor „elita" handbalului mondial. Lacunele și deficiențele în pregătirea lor fizică (generală și specială), tehnică și tactică (individuală și colectivă) au ieșit la iveală chiar la prezentarea în lot. Și ele și-au cerut tributul în întîlnirile „cheie" — la Belgrad și Zagreb —, care a fost plătit cu prețul unor înfrîngeri dureroase. Alarmant este faptul că antrenorii lotului masculin au trebuit să se lupte cu atitudini și concepții, care au fost străine handbaliștilor, pînă mai ieri: îngîmfarea, auto-liniștirea, menajamentul prost înțeles al „prețiosului eu" etc. Chiar și la lotul feminin a scăzut parcă entuziasmul, dăruirea totală sau spiritul de luptă și sacrificiu.

Cîteodată, scăderile de formă sînt inevitabile. Sîntem de acord cu aceasta. Dar, de la forma maximă, care îți aduce titlul de „cel mai eficace jucător", pînă la depresiunea care te stigmatizează drept „ineficace", este o diferență inadmisibilă! Sub acest aspect trebuie să-i criticăm aspru pe Gruia, Licu, Nica, Samungi și alții de la lotul masculin și pe Soos, Nemetz, Bitlan etc. de la cel feminin.

Ne rămîne ca în încheiere să consemnăm și unele „cauze obiective", care însă nu trebuie interpretate drept scuze:

— Cele două competiții sînt neindicat așezate în calendarul nostru sportiv și pun probleme grele în ceea ce privește menținerea sau redobîndirea formei sportive, în condițiile unor îndelungate și susținute eforturi, depuse în timpul campionatului național și în condițiile oboselii acumulate.

— În această perioadă, datorită obligațiilor școlare (pregătiri, colocvii, examene, admiteri), o serie de jucători și jucătoare de valoare nu pot participa la pregătirile loturilor. Astfel, nu au putut fi solicitați Moser, Gațu, Papp, Penu (la băieți), Szekely, Nicolae, Șramco, Arghir, Dobîrceanu (la fete) și au participat numai sporadic la antrenamente Gruia, Licu, Lica, Popescu etc, ceea ce — fără îndoială — a slăbit potențialul echipelor noastre reprezentative.

În ciuda acestor „greutăți" credem că — cel puțin pentru reprezentativa feminină — nu trebuie să se renunțe, pe viitor, la această competiție, fiindcă ea completează în mod util calendarul întîlnirilor internaționale, care la fete nu este tocmai bogat.

NICOLAE NEDEF
FR. SPIER
antrenori federali

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, interurban 72 și 236 Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.
PREȚUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6,50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei. 40 365